

הקליונט

מחזה מאת דני ווסרמן
דרמטורג ובמאי - רוני ניניו

גירסת 6/03/10

טל' 054-4862651 wasserdw@gmail.com

כל הזכויות שמורות לדני ווסרמן

תמונה 1

אמצע הלילה, לני נרדמה על הספה בסלון. ברי מגיע אחרי שאיחר למסיבת יום ההולדת של עצמו.

אלינור: (מתעוררת מהרעש שברי עושה. מביטה בו בלי לומר כלום, ברי מסתובב) איפה היית?

ברי: אני מצטער לני

אלינור: כולם חיכו לך. כולם. נועה הגיעה במיוחד אחרי הניתוח מירושלים. עד לפני חצי שעה כולם עוד היו. כולם רק אכלו וחיכו לך... איך לא הגעת?

ברי: לא יכולתי, עבדתי, אני מצטער

אלינור: כבר עשרים שנה שאתה עובד

ברי: נשאר צדפות?

אלינור: עם בשאמל ברוטב צרפתי, מהחנות של גוגריו. ברי, איך לא באת?

ברי: עבדתי! עבדתי! עבדתי!

אלינור: אפילו לא התקשרת, כל הזמן זה היה סגור אצלך. (פונה לסלון לפנות כוסות שנשארו) הבטחתי לכל החברים שתתקשר ואני אשים אותך ברמקול ונשיר לך משהו ואתה תשיר לי משהו ונשיר. כל טלפון כולם חשבו שזה אתה. איך לא באת? (חוזרת למטבח)

ברי: ישבו אצלי כמה יפנים היינו בשיחת ועידה עם לוס אנג'לס וטוקיו זו עסקה של פעם בחיים, אני אומר לך.

אלינור: גם יום ההולדת 47 שלך זה פעם בחיים. (לוקחת את התיק של ברי לסלון)

ברי: מה חוץ מזה?

אלינור: (מורחת קרם ידיים) הילדים התקשרו. רוני מסר לך מזל טוב ואמר ששכחת לשלוח לו 1000 דולר לחשבון בלונדון, והילה מסרה לך גם אהבה גדולה, וגם היא צריכה איזה 800 לטרק בנפאל, או משהו כזה. היה קשה לשמוע, היא תמיד באיזה מסיבת טראנס. יש מתנות. רוצה לראות?

ברי: לא עכשיו.

אלינור: יש משהו שאתה רוצה? שאני אכין? (לוקחת בקבוק יין ריק מהשולחן והולכת לכיוון המטבח. ברי תופס את הבקבוק ומקרב אותה אליו)

ברי: אותך.

אלינור: אותי? יש לי תנאים!

ברי: תנאים.

אלינור: אתה יודע שנועה עברה כריתה השבוע (ברי מרפה את אחיזתו והולך לכיוון הסלון) היא באה במיוחד לברך אותך, (לני מפנה כוסות מהשיש לכיור) היא מאד התאכזבה, וגם היו לה כאבים, כי חתכו עמוק ושלפו בלוטות, וההפרשות...

ברי: את מנסה לעביר לי את החשק.

אלינור: (הולכת לסלון ומתיישבת על הספה לא רחוק מברי) תקשיב. היא הייתה מאד, מאד, מאד מאוכזבת. ישבה בצד עם אשתו של זה שפשט את הרגל. שהסתכלה עלי כל הערב במבט מכוער כזה. זה שיורם פשט את הרגל, נראה לי שהיא פשוט מקנאה שיש לי אותך. אתה ויורם זה שני הפכים פשוט. גם היחסים שלהם התדרדרו מאד מאז שהעסק נפל... והיא כל הזמן הסתכלה עלי...

ברי: (מודאג) אמרה לך משהו?!

אלינור: נועה? לא, לא אמרה כלום. ישבה בשקט. זה ממש יפה שבאוניברסיטה נתנו לה את המינוי למרות הניתוח.

(ברי מפסיק להקשיב ומתחיל ללטף את רגליה של אלינור).

אלינור: תקשיב. תקשיב, הבטחתי לה שברגע שאתה מגיע אתה מתקשר אליה ואתה מתנצל.

ברי: אין לי שום כוונה לצלצל לאיזה חולת סרטן שדיים באחת בלילה...

אלינור: (קמה פגועה ולוקחת איתה את קערת הצדפות) זה המינימום שאתה יכול לעשות אחרי שלא הגעת ליום ההולדת של עצמך!.

ברי: עבדתי! 25 שנה אני עושה הכול בשביל שכל אחד פה (בציניות) "יממש את עצמו". מה יש לי להגיד לה?

ברי: ...תחייגי.

אלינור: (אלינור מחייגת ומושיטה לברי). אל תראה כל כך אומלל.

ברי: מצדפות לסרטן.

(אלינור מקשיבה ל ברי שמתחיל לשיר . לפתע הוא מתעשת וטורק את השפופרת .)

אלינור: זה היה מאוד מרגש ברי (הטלפון מצלצל ונועה על הקו)

אלינור: נועה? כן כן. לא. לא. הוא לא טרק. (צוחקת) איך שסיפרתי לו הוא ישר רץ לטלפן. יש להם עסקת מיליונים עם היפנים. טוב אני סוגרת, נדבר מחר. אה, את רוצה לנסוע עוד פעם? את בטוחה שאת יכולה עם התרופות? בסדר. אני אשאל אותו, הוא פשוט, הוא רק הגיע נועה.. טוב אז ביי ביי. (פאוזה) אולי ניסע שוב לטוסקנה?

ברי: עם נועה? נסחוב לה את ארגזי התרופות.

אלינור: (מתעלמת וממשיכה) אתה זוכר את המסעדה TOSCANI, בכפר ההוא?

ברי: אני בעקר זוכר את השור שמשך את המחרשה מול המסעדה וכל הזמן חרבן לעצמו על הרגל...

אלינור: תתקלח, אני אסדר קצת... דינה באה מחר אבל אני לא רוצה להשאיר לה הכל... תתקלח, אני אחכה לך במיטה.

ברי: (מחדר השינה) את באה?

אלינור: (קמה. מעבירה מבט חטוף על המטבח והסלון והולכת לכיוון חדר השינה. אתה לא מתקלח? תפתח לי (ברי מושך אותה אליו ומפיל אותה למיטה) בפעם הבאה שלא תגיע למסיבת יום ההולדת שלך אז ...

ברי: אולי תספרי לי משהו (ברי הופך את לני ככה שהיא על ארבע)

אלינור: מה לספר לך?

ברי: משהו

אלינור: אני לא מבינה.

ברי: תספרי לי על הזיון הראשון שלך

אלינור: מאיפה הבאת את זה?

ברי: נו תספרי לי ליום הולדת

אלינור: אתה רוצה לשמוע עלי עם גברים אחרים? מה לא נעים לך?

ברי: איך זה היה?

אלינור: אתה הכי טוב

ברי: מה לבשת?

אלינור: תעזוב את זה

ברי: מה לבשת נו?

אלינור: שמלה, לבשתי שמלה.

ברי: קצרה?

אלינור: אתה רוצה שאני אלבש את הבייבי?

ברי: עם גרביונים? היה חורף?

אלינור: זה היה ברומא עם רוברט

ברי: במלון?

אלינור: באינטרקונטיננטל

ברי: (ברי גומר) את אוהבת אותי?

אלינור: בטח

ברי: היה לך נעים?

אלינור: בטח בטח

תמונה 2

למחרת...
ברי נכנס הביתה, כשלפתע מגיעה מהסלון השכנה איב, רזה בנעלי עקב, שמלה
הדוקה על חזה גדול, ושיער ג'ינג'י.

איב: אני מצטערת.

ברי: סליחה?

איב: מצטערת

(היא מחבקת אותו, מנשקת ללחיו בסגנון צרפתי, פותחת את הדלת ויוצאת
במהירות. ברי נכנס לסלון אלינור יושבת בפינת הספה ומתייפחת לצידה
אלבומי תמונות).

ברי: מה קרה? ... מה קרה?! ... הילדים בסדר? לני?

אלינור: כמה זמן?!

ברי: זמן?

אלינור: איפה היית?

ברי: למה את שואלת?

אלינור: איפה היית????.

ברי: פגישות.

אלינור: פגישות, עם יפנים? איך עשית לי את זה? אני אפילו לא חשדתי. מגיע כל
הזמן מאוחר, מסריח, עם הריח הזה, בבגדים. ריח סיגריות, של בארים. זה
לא הריח של "אקונום".

ברי: לני..

אלינור: אל תשקר לי. כמה זמן?! כמה, זמן, ברי?

ברי : חודש. (הולך לכיוון המטבח)

**אלינור: אחרי 24 שנים. שהייתי אתך בכל דבר. בכל דבר! זה הרבה יותר גרוע מאשר
אם היית בוגד בי עם איזו זונה!**

ברי: לני...

**אלינור: תן לי לדבר! מי שבוגד באשתו רק הוא והזונה שלו יודעים. כל העולם יודע
כבר חודש וחצי ואני לא. לי לא סיפרת? הם פיטרו אותך ברי?**

ברי: לני, זה עולם של מקצוענים

אלינור: (מתקשה לבטא את המלים) ברי, פיטרו אותך?

ברי: לפעמים אתה משלם מחיר אבל ככה זה.

אלינור: ברי פיטרו אותך?

**ברי: זה מערכת שעובדת לפי שיקולים קרים ולא ע"פ רגש
לוסרמן לא הייתה ברירה, הוא בתהליך של מיזוג בנלאומי בתוך כלכלת
מיתון, לא הייתה לו ברירה, אנשים בכו. לא האמינו.**

אלינור: אני לא מאמינה ווסרמן פיטר אותך?

ברי: אני מרחם עליו. כשאני לא אהיה שם כל מערך הניהול יקרוס.

אלינור: והאוטו?

ברי: מה איתו?

אלינור: הוא לא במוסך!

ברי: לא

אלינור: הוא גם לקח ממך את האוטו ברי?

ברי: הם לקחו אותו.

אלינור: זה היה האוטו שלנו. (קמה מן הספה)

ברי: האוטו זה לא העניין פה.

אלינור: אז איך תיסע לפגישות? באוטובוס?

ברי: במוניות קיבינימט!

אלינור: הסתכלתי באלבומים, (נעמדת מאחורי הספה ומצביעה על האלבומים) אין כמעט אף תמונה שלך אתנו. תמיד היית בקומה.

ברי: הם כבר מצטערים לני.

אלינור: אחרי שפיטרת בשבילם חצי קומה הם זרקו אותך?

ברי: אשמתם. אני הייתי הקפטן, הספינה שלי שטה כמו שצריך. הים פשוט התייבש. מטומטמים.

אלינור: ידעתי שאתה הבא בתור. ידעתי, ידעתי! הם נצלו אותך ברי. כשאני ליוויתי אותך לפגישה הראשונה עם ווסרמן היית ילד. ילד עם בלורית.

ברי: את יודעת את מי הביאו לתפקיד? בחור צעיר, היד שלו הזיעה כשלחצנו ידיים.

אלינור: בטח בן משפחה של ווסרמן.

ברי: בטוח. זה עסק משפחתי. אבל זה יהיה הסוף שלהם...

אלינור: ...שנים החזקת את כל הקומה, בלעדיך כל העסק היה מתמוטט

ברי: ...נכון.

אלינור: אני מצלצלת לווסרמן.

ברי: שלא תעזי.

(דפיקה בדלת. הם מביטים האחד בשני. דפיקה נוספת ועוד אחת. ברי קם לפתוח. בדלת עומד סוכן מכירות)

לופטג: סלי לופטג, "בריק". קבענו להיום ב.. בדיוק עכשיו.

אלינור: מי זה?

ברי: השואב אבק.

לני הולכת לסלון ומתיישבת על הספה

לופטג: סליחה ... "בריק" זה לא חברת שואבי אבק, זו חברת טכנולוגיות איכות חיים.

זו הדגמה קצרה של חצי שעה...

ברי: ...שמע לופטינג.

לופטג: לופטג, סלי לופטג

(נשמע קול קינוח אף של אלינור)

ברי: שמע, זה לא מתאים...

לופטג: חבל, זה זמן תצוגה שתוכנן במיוחד בשבילכם.

(הסוכן פותח יומן)

לופטג: ב 22 לחודש שעה תשע בבקר, זה מתאים?

ברי: לא נראה לי...

לופטג: כבר שלושה מנהלים מאקונום נהנים מטכנולוגית איכות החיים של "בריק". דבר איתם מחר בקומה. אני אגיע ב 22 שעה 9. אוקיי?

ברי: מעניין אותך הבריקלין הזה?

(הוא מושיט לברי את ידו. הם לוחצים ידיים ברקע נשמע בכייה של אלינור)

לופטג: בריק זו המתנה הכי יפה שגבר יכול להביא לאיכות החיים של אשתו, ושלו. אז קבענו.

(לופטג יוצא, ברי סוגר את הדלת)

ברי: רציתי למצוא משהו ואז לספר, לא להדאיג אותך. זה הכל (ברי ניגש למזנון. הוא לוקח את הבקבוק ויסקי ומגלה שאין לו כוס)

אלינור: איפה היית כל הימים

ברי: הסתובבתי

אלינור: איפה

ברי: (משתהה) פגישות

אלינור: איזה פגישות

**ברי: ראיונות עבודה, טלפונים, חיפשתי באינטרנט, בתי קפה וגם סתם היסתובבתי
ברחובות**

אלינור: מה יהיה אתנו?

ברי: ...אני כבר במהלכים לני, אל תדאגי.

**אלינור: (נעמדת לידו ומשתפת אותו בחרדות שלה) עוד מעט מתחילה השנה
השנייה של רוני בלונדון וזו השנה הכי חשובה בשבילו, זה עשרת אלפים
פאונד בלי הדירה. ולהילה צריך לשלוח 600 דולר לנפאל...**

ברי: זה לא בעיה.

**אלינור: והתואר שלי. זו שנה אחרונה... ונצטרך לפטר את דינה. היא העוזרת שלנו
כבר 20 שנה...**

ברי: ...זה כסף קטן לני.

אלינור: ובית האבות של אמא .

**ברי: את רואה!!! בשביל הדיבורים האלה, בשביל זה בדיוק, בגללך לא
סיפרתי לך, (לני הולכת בזופה למטבח) בגללך. כי ידעתי, ידעתי שאת,
למרות כל ההישגים שלי, ידעתי, את פשוט לא מאמינה בי!**

אלינור: זה לא נכון.

**ברי: ידעתי שתכנסי ללחץ. בגלל זה לא ספרתי לך. אחרי כל כך הרבה שנים, כל כך
הרבה שנים, 23 שנה, ב 6 לנובמבר זה יהיה 23 שנה מאז שנכנסתי
ל"אקונום". את חושבת שתהיה לי בעיה למצוא עוד משרת ניהול בכירה?
את יודעת כבר כמה הצעות ואני מדבר על הצעות טובות, ממש טובות כבר
קבלתי? אבל את...**

אלינור: ברי זה לא נכון. אני בעדך

**ברי: אצלי זו לא סתם עבודה, זו קריירה. אני לא מאלה שכל החיים הלכו לאיזה
משרד ואז בעטו אותם בפנסיה ורק אז הם מגלים שהם לא עשו כלום כל
החיים,
רק משכו איזו עגלה. לני! אני יצרתי, אני שיניתי...**

אלינור: ברי אני פשוט התכוונתי להגיד

**ברי: לאבא שלי היה דוכן של מפעל הפיס ואני הייתי סמנכ"ל בגיל 26 בגיל 28
ניהלתי קומה. את לא זוכרת את הכתבה שעשו עליי במוניטור דאטא
עם התמונה הגדולה? במקום שאת תעודדי אותי...**

אלינור: למה אתה אומר את זה? אתה תמיד מאשים! (מתפרצת בבכי)!

ברי: לני, את מבינה, בגלל זה לא רציתי להדאיג אותך. ואת תראי, ווסרמן עוד יתחנן שאני אחזור. שבוע עשיתי חפיפה לילד. אין לו מושג. תפסיקי לבכות! די!

ברי: אולי אפילו מחר נסתובב בכמה אולמות תצוגה של מכוניות.

לני: (בציניות) אוטו חדש? אולי בצבע ירוק?

ברי: לא חייבים רכב מנהלים אפשר משהו יותר בסטייל, יותר צעיר.

לני: אבל פטרו אותך ברי. אין לנו כסף.

ברי: לנו אין כסף? לנו אין כסף? אני יכול למשוך תוך שבועות את פיצויי הפיטורים, פיצויים גדולים מאד.

לני: כמה?

ברי: הרבה מאוד

לני: כמה?

ברי: שניים וחצי מיליון

לני: שניים וחצי מיליון?

ברי: יש תקרה שהיא ללא מס. בד"כ מה שאנשים עושים זה מוציאים את החלק שפטור ממס. זה בערך 261 אלף שקל. זה אני יכול להוציא במכה בלי לשלם מס, אני יכול להוציא יותר, אבל נצטרך לשלם על זה מס. שזה בערך חצי.

אלינור: אז אנחנו יכולים לקבל 261 אלף ש"ח במידי?

ברי: ואל תשכחי את הקרן ההשתלמות, בקיצור, מצבנו מצוין, הלוואי על כל המשפחות במשק.

אלינור: אוקיי.

ברי: פלוס דברתי כבר עם סבו הוא היום מנהל שתי חברות להשקעות, קבענו למחר, אז אז בעוד כמה ימים אפשר לקפוץ לכמה סוכנויות רכב, היום, יש מחירים טובים.

לני: בגלל המיתון.

ברי: תראי איך דברים עובדים לטובתך לפעמים. (פאזזה) יהיה בסדר.

אלינור: אני יודעת שהכל יהיה בסדר. אני גם יודעת שתמיד תוכל להרוויח יפה.

ברי: אל תספרי לילדים. עד שהכל יסתדר. לא צריך להעמיס עליהם. תכיני לי משהו. אני רעב.

ברי: מי סיפר לך? הזנזונת? (מגישה לו את הקולה ומתיישת מולו)

אלינור: היא פשוט חשבה שאני יודעת. אז היא באה לנחם אותי.

ברי: היא רוצה אותך בצד שלה, היא מפחדת שהדיירים יזרקו אותה בגלל כל הקליינטים שלה...

אלינור: איך אתה מדבר? אתה יודע כמה זמן היא מחפשת חבר?

ברי: בסדר.. בסדר

אלינור: לפחות יהיה לנו קצת זמן לבלות יחד, אני לא זוכרת מתי הייתה הפעם האחרונה שבילינו יחד בבוקר. אולי נלך לקניון נפתח שם בית קפה חדש. (מחבקת אותו מאחורה) ברי אני רוצה שתדע שאני סומכת עליך במאה אחוז. במאתיים אחוז. אתה זוכר שאמרת שאתה מניה שעוד תביא הרבה דיבידנדים, אני מאמינה במניה שלי.

ברי: אל תדאגי יהיה בסדר.

אלינור: (נכנסת לחדר שינה) אתה לא בא?

ברי: אני פה טיפה עם טלוויזיה.

(ברי מחייך בקושי. אלינור הולכת לחדר השינה. ברי הולך לסלון לני נכנסת עם הבייבי דול שלה, מנסה ליצור אוירה חיובית, ברי לא בעניין. מבטו במרקע. היא יושבת לידו מחכה, הוא לא מגיב, מבינה שלא יקרה כאן כלום, קמה ויוצאת.)

תמונה 3

–

למחרת...
ברי יושב על המיטה. לאחר כמה דקות הוא קם ומעיר את השעון המעורר שמעיר את לני. הוא ניגש לארון, פותח אותו, ומלבש ביעילות. לני מתעוררת.

ברי: לני

אלינור:מה השעה?

ברי: לא התעוררנו

אלינור:ברי, לאן אתה הולך?

ברי: אפשר קפה? טוסט.

(אלינור מתיישבת על קצה המיטה מביטה בהתנהלות התמוהה של ברי).

ברי: (ברי לא מחכה לאלינור שלא מבינה מה קורה והולך להביא את העיתון בעצמו, אלינור קמה ולובשת חלוק) בדיוק. (מגחך) בדיוק מה שאמרת, אבל בדיוק.

אלינור: (מכינה לברי קפה +שמה שתי פרוסות לחם בטוסטר) אבל, אמרת שאולי נלך לראות מכוניות...

ברי: ...אני עובד לני.

אלינור: קבענו לשתות קפה ביחד הבוקר.

ברי: אני יודע שמה בראש שלך הבוקר זה לשבת בבית קפה, אבל יש כמה אנשים שדחוף שאני אשב אפגוש.

אלינור: למה אתה תמיד מאשים וזה ממש לא נכון.

ברי: ...מה עם הטוסט?

אלינור: אולי בין כל הפגישות שלך תדבר עם אריאל... ניגשת לתיק ותולשת מהיומן דף עם מס' הטלפון של אריאל

ברי: אריאל!?

אלינור: שמעתי שהוא כל כך מצליח, שהוא קנה בניין שלם בדרום העיר... נותנת לו את מס הטלפון

ברי: ההוא עם הילד הדפוק. אני פיטרתי אותו לני.

**אלינור: זה היה מזמן. זה היה גל פיטורים. ככה זה בתחום, אפילו אתה אמרת.
מתיישבת מולו ואוכלת יוגורט**

ברי: מתי את יוצאת?

אלינור: אם כבר קמנו אז אני כבר אסע.

ברי: מעולה, מתי?

אלינור: עוד מעט.

ברי: אוקיי.

**אלינור: יש לי כזה יום ארוך בחוג ואח"כ יש לי עוד המון דברים לעשות. ראית שיש
לנו תשלום רביעי לאוניברסיטה?**

**ברי: אז תשאירי לי את זה על השולחן, אני אהיה בנייד. אם סגור. אני בפגישות
תשאירי הודעה.**

(ברי קם וצועד לדלת כמעט יוצא)

**אלינור: חכה. (היא מתקרבת אליו ומוציאה את דש החולצה שנבלע, מנשקת אותו.
)**

ברי: ואל תתחילי עם הטלפונים שלך איך שאני יוצא (ברי יוצא,)

אלינור: אל תדאג יהיה בסדר

**אלינור: (צלצל טלפון) בועה? הי... לא. לא קרה כלום. הכל בסדר. פיטרו את ברי
(מתחילה לבכות. אלינור מנסה לדבר אבל מתפרצת בבכי, לפתע, נשמעת דפיקה
בדלת. אלינור קופאת)**

אלינור: בועה אני אחזור אלייך

**(אלינור צועדת לכיוון הדלת, מנגבת את עיניה. היא פותחת, בפתח עומדת השכנה
איב.)**

אלינור: איב? (אלינור מנסה להחזיק אך זה חזק ממנה היא פורצת בבכי.)

**איב: (הן מתחבקות) ראיתי שברי יצא אז קפצתי אלייך. את בסדר? (איב נכנסת
בצעד מהיר לדירה, נכנסת לחוצה למטבח מוציאה כוס מהכיור ושוטפת
אותה ארוכות)**

אלינור: איב, אני חייבת לצאת, אני עסוקה היום. (הולכת לחדר השינה להתלבש)

איב: את לא יכולה להסתיר ממני , אני חברה שלך שנים.

אלינור: את יודעת שהייתי שמחה לשבת איתך, אבל היום אין לי זמן.

איב: תגידי ברי כעס שסיפרתי לך?

אלינור: (במטבח מפנה כלים מהשולחן)הוא בסדר. הכל בסדר.

איב: הוא שונא אותי נכון?

אלינור: ממש לא.

איב: אני רואה איך הוא מסתכל עלי כשאני עולה במדרגות.

אלינור: איב, אני לא רוצה שתדברי על הפיטורים של ברי.

איב: ...את לא צריכה להתבייש

אלינור: זה לא בושה, זה פשוט לא רלוונטי, הוא מיד מתחיל במקום אחר

איב: יש לו כבר אוטו?

אלינור: עוד לא. אז אל תספרי

איב: את יודעת שיש בינינו ברית בבית הדפוק.

איב: את לא יכולה להסתיר ממני. אני חברה שלך כבר שנים.

אלינור: אני פשוט ממהרת. (מתלבשת)

אלינור: (מתוחה ועניינית) את יודעת שהייתי שמחה לשבת איתך, אבל היום אין לי זמן.

איב: בארבע לפנות בוקר את יודעת צלצל לבייב מ 12. באמצע הלילה התחיל ללכלך... הוא חושב שאני כזאת עדינונת, אבל.. תגידי, מי הולך לישיבת ועד בית בשבוע הבא? את או ברי?

אלינור: איב, אני עייפה.

איב: את לא נראית טוב

אלינור: ממך אני לא יכולה להסתיר כלום.

איב: יש ביננו בונד.ממתי? את זוכרת?

אלינור: אני לא זוכרת עכשיו...

איב: ...איך את לא זוכרת את זה!? זה היה כשעזרת לי כשהוא נסה לשבור לי את הדלת. מדהים מה אהבה יכולה לעשות לגברים.

אלינור: נכון.

איב: את לא רוצה שכולם יתחילו לכלכלך איך לני נראית שבעלה מובטל.

אלינור: ברי לא מובטל!!!!!!

איב:אנשים הם חיות, מיד יריחו שברי מובטל.

(איב שמה לפני שרשרת)

איב: עזרתי לך.את נראית מדהים. אני משאירה לך את הנעליים הן חדשות.

אלינור: מה פתאום? אני לא נועלת כאלה

איב: מפחידות אותך...

אלינור: ממש לא.

איב: תנסי.

אלינור: די!

איב: קחי נו , אנחנו אותו מספר. אלינורי, יותר טוב שאת תלכי לישיבת דיירים בשבוע הבא

אלינור: אני חייבת לצאת.

איב: אני ממש מבקשת שאת תלכי לישיבה.

לני : אוקיי , נדבר על זה שבוע הבא.

הן יוצאות מהדירה. רגע ארוך חולף, מפתח מסתובב במנעול ברי. הוא מביט סביבו)

ברי: לני! לני!?

(ברי נכנס הוא מוריד את הז'קט והתיק בכניסה, כגנב. הוא ממתין רגע. פותח את התיק ומוציא מעטפות לבנות. הוא צועד לסלון מדליק אור, מתיישב מניח את המעטפות מביט בהם, זורק את המכתבים לפח, מכניס אותם עמוק שלא ייראו. ניגש למקרר לוקח משהו לאכול. לוקח קולה ושותה כאילו הייתה זו תרופה שיש לקחתה מתיישב לוקח את הפתק שלי השאירה לו עם המס' טלפון של אריאל ומחייג מתוח)

ברי: אריאל. (ברי נעמד) כן. מה שלומך? ...מדבר ברי מ"אקונום". כן נכון... לפני חודש וקצת, שמעת... כן, טוב אתה יודע איך אנחנו אומרים, "קריירה זה יותר ממה שאנשים חושבים". צלצלתי כי... (ברי מתחיל ללכת בסלון) אריאל אתה יודע כמה הערכת את העבודה שלך. אתה אחד העובדים, היית אחד העובדים... אריאל, אני נאלצתי לפטר אותך, אתה ודאי יודע את זה. אני ידעתי שבדיוק נולד לך הילד הבעייתי הזה. הבכי שלך במשרד שלי מלווה אותי מאז... כן נכון. יש לי הצעות מכל מיני כיוונים אבל חשבתי שנוכל לעבוד ביחד, שוב. הרי אתה יודע את היכולות שלי. היינו צוות טוב. טוב מאד... (מופתע. מתיישב) אתה באמת? לא. לא ידעתי שהוא עזב. כמה זמן כבר אתה מחפש? אתה יודע, חלק מהאנשים באגף ביהול אצלך אני גידלתי... באמת? טוב אתה מכיר את הקריירה שלי. (ברי מתרחב על כורסא לאחור) אני אשמח לעבוד אתך שוב כצוות. כן. כן. אני מאד שמח, ואני יותר משמח שלא נותרו משקעים מהפיטורים. (צוחק) תראה לאן הגעת. (נעמד מרוצה ומתיישב) אז איך מתקדמים? שניפגש? אוקיי. אז ממחר אני מתחיל באלפא השקעות, מצוין. אתה רוצה להגיד לי עוד משהו. כן. אני קצת מופתע. (ברי נעמד) כן תיארתי לעצמי... אבל למה חלמת שאתה נוקם בי? אריאל אתה יודע שווסרמן קבע את זה. אני רק בישרתי לך... באמת. (צוחק במבוכה) אני יודע בדיוק מה הרגשת, אני לא כזה. אתה יודע שאני לא מפלצת אריאל... אין ברירה. כל מקצוען צריך לעשות דברים כאלה. אריאל, אריאל, אני הייתי זה שנתן לך את הצ'אנס הראשון בחברות הגדולות... (מתיישב) אתה אחד האנשים היחידים עם חזון בתחום הזה שלנו, (צוחק מתוח), אריאל, באמת אני מבין אותך. במאה אחוז, בדיוק נולד לך הילד הזה. ברור. מה אתה אומר לי? (צוחק במלאכותיות) אריאל, אתה מפטר אותי?! בוא ניפגש מחר...

(ברי מתיישב המום על הספה.).

תמונה 4 (היפוך תפקידים)

כעבור כמה ימים...

השעון מצלצל ארוכות. לני מכבה את השעון, הצלצל מפסיק..

אלינור: ברי? (קמה מן המיטה ולובשת חלוק. מגיעה לסלון ומגלה את ברי שוכב על הספה. ל רחוק ממנו על הרצפה בקבווק ויסקי ריק.)

אלינור: ברי? ברי כבר שבע בבקר.

(ברי לא עונה. אלינור מביטה בו ונסוגה לאחור)

אלינור: ברי? (מנסה להעיר אותו)

(ברי פותח את עיניו ונשאר ללא תנועה

אלינור: אתה רוצה עוד כמה דקות, אני מכינה לך קפה וטוסט.

(אלינור צועדת למטבח. מחממת את הקפה)

אלינור: ברי? אני מכינה לך קפה וטוסט.

(אלינור יוצאת החוצה מכניסה את העיתון.)

אלינור: יש היום המון מודעות, ברי.... (הופכת את ברי) אתה מוכן להגיד לי מה קורה? ברי, ברי? קום! קום!

אלינור: אתה הבטחת לי... אתה הבטחת לי ברי

(מבועתת מרימה את הטלפון ומחייגת)

אלינור: מותק... מותק שלי.... הכל בסדר.... הערתי אותך?... מה נשמע בלונדון?...
כן קבלתי את המייל... לא לא הכל בסדר חמודי. קבלתם כבר ציונים?... גם
אני מסיימת את התואר. אבא יעביר לך את הכסף תקשיב רוני, רוני פיטרו
את דדי.

(ברי מתיישב אוחז בראשו)

ברי: (בשקט) לני...

אלינור: לא, לא, שינויים מנהליים, מיזוגים. הוא בסדר. אתה מכיר את דדי, "חזק כמו שור גם כשהכל אפור". אתה זוכר את השיר.

ברי: לני...

אלינור: אל תדאג רוני אל תהיה עצוב, דדי הוא... לא. לא. לא רוני. תדבר איתו. (נותנת לברי את הטלפון) דבר איתו...

ברי: (מדבר לאט) ילד...מה? בטח... עזוב רון, בחייך אל תהיה ככה. מה קרה? זה רגיל... אני מרגיש רגיל לגמרי ילד. אתה זוכר את ריי קרטנר זרקו אותו בגלל הזנזונת ההיא מהניקס. חודש אחרי זה הוא התחיל בשיקגו וטראה איפה הוא היום. הוא המלך. ככה זה בליגה המקצוענית. הולכים על כל הקופה. איך שהכל מסתדר אני קופץ אליך ללונדון. נאכל שוב בהודית ההיא. אל תדאג יהיה בסדר... הנה אמא.

אלינור: כן חמוד שלי, רק רציתי שתדע, ידעתי כמה חשוב לך לדעת. אז הכל בסדר. אל תדאג. ותלמד חזק. נשיקות. נשיקות.

(אלינור מנתקת את השפופרת)

ברי: למה ספרת לו?

אלינור: אנחנו משפחה. הולכת למטבח ומכינה ארוחת בוקר

ברי: ביקשתי ממך.

אלינור: ברי רציתי שהוא ידע. אני לא יכולה להיות בזה לבד.

ברי: אמרתי לך לא לערב את הילדים.

אלינור: היום הגיעו עוד חשבונות, ועוד לא העברת את הכסף לרוני

ברי: הוא קצת גמגם..

אלינור: (מגישה לו קפה) הוא תמיד מגמגם כשהוא מאד מתרגש.

ברי: מה?

אלינור: (חוזרת למטבח) אתה פשוט אף פעם לא היית בבית.

ברי: אל תספרי להילה.

אלינור: תאמין לי שהילה הרבה יותר קשוחה מרוני.

ברי: אל תגידי לה.

אלינור: תתלבש ברי, יש לך פגישות היום.

ברי: הוא מגמגם.

אלינור: (חוצה את הסלון ונכנסת לחדר השינה) רק בהברה הראשונה. ורק כשהוא בלחץ.

ברי: אין לזה טיפול?

אלינור: Pagoclone. פסיכיאטרית. (בוחרת לו בגדים)

ברי: פסיכיאטרית?

אלינור: ד"ר וייס, הרופא הילדים... (תוכ כדי שהיא מלבישה אותו)

ברי: זה שעצרו אותו על שוחד לפני 5 שנים?

אלינור: זה לא משנה! בכל מקרה הוא לא לקח אותה.

ברי: ואיזה קלינאית תקשורת, תרגילים לפה?

אלינור: רוני הלך, כמה חודשים, בערך בגיל 10. כשממש הציקו לו.

ברי: (המום) בגיל 10?

אלינור: ברי זה נגמר ועבר.

אלינור: (מתיישבת ליד ברי ומנסה לכפתר לו את החולצה. ברי מסרב בגסות) אני חושבת שכמה ימי נופש יהיו ממש במקום.

ברי: למה לא ספרתם לי?

אלינור: יש את ספא הימים, נקח שלושה ימים... תדחה את הפגישות. אף פעם לא יצאנו רק שנינו לשום מקום. תמיד זה היה או בחבורה או עם הילדים. אתה זוכר שרוני שבר את השיניים במלון? ועברת בכל הרמזורים באדום, והוא ישב מאחורה וצעק: "למה אני, למה אני". (פאזזה) תראה אותך, אני מתקשרת "לספא"

ברי: לני, אני לא חושב שזה הזמן.

אלינור: אף פעם לא היה לך זמן בשבילנו. עכשיו יש, אפילו אם לא בא לך לבלות איתי, אתה חייב מנוחה, אני רואה את זה, אני מתקשרת.

ברי: חבל על כסף.

אלינור: יש לנו שניים וחצי מליון

ברי: את לא מבינה בזה כלום!

אלינור: אתה רק אתמול אמרת שיש לנו הרבה.

ברי: פנסיה מקבלים מגיל 67. אני בן 47.

אלינור: יש לנו את הפצוויי הפיטורים? 261 אלף?

ברי: זה לפנסיה

אלינור: ברי, מה אתה אומר לי?

ברי: אני אומר לך שכרגע יש לי... פנסיה לא רעה מגיל 67, וכל שקל שנמשוך עכשיו יפגע לנו מאוד בפנסיה.

אלינור: ומה עם הקרן הישתלמות?

ברי: זה כסף סגור. אם אני אפתח אותם עכשיו אנחנו נפסיד במכה כמעט 100 אלף.

אלינור: ודמי אבטלה?

ברי:מה?

אלינור: זה מגיע לכל אחד, וזה 70 אחוז מהמשכורת שלך...

ברי: יש לזה תקרה של 8000 ש"ח

אלינור: 8000? זה הכל?

אלינור: אז מה אתה אומר לי ברי. שבעצם אין לנו כלום.

(ברי שותק)

**אלינור: לבית קפה יש לנו כסף?.....
ברי, ברי מה קורה לך? אתה צריך לדבר עם מישהו**

ברי: הם לא רוצים אותי.

אלינור: שטויות. אתה פשוט נעלבת ובצדק. דברת עם אריאל?

ברי: כן.

אלינור: נו מה היה?

ברי: הוא אמר... שהיה שמח מאד לעבוד איתי, אבל גם אצלו יש צמצומים כמו ב"אקונום".

אלינור: תחשוב, אם אריאל רוצה אותך...

ברי: ..הוא לא רוצה אותי.

אלינור: הוא רצה אותך. וזה אומר הכל, הוא היום הכי גדול...

ברי: טוב...אני חייב לנוח לני.

(ברי נשכב חזרה)

אלינור: אין לי בעיה שתנוח . מגיע לך אחרי כל השנים האלה. לנוח קצת.

ברי: אנשים מפחדים מהמפוטרים כאילו זה מדבק... אני כבר לא צעיר...

אלינור: (פאניקה) תפסיק! תפסיק! (נרגעת) הבאתי אתמול את כל העיתונים... אפילו לא זרקת מבט, יש שם המון הצעות, בכל התקופה לא הסתכלת בכלל בעיתונים, תעשה עוד מאמץ קטן...

ברי: בסינטה בר אנשים הסתכלו לצד השני, לא רצו ללחוץ לי את היד, כאילו אני איזה מצורע

לני: אתה היית אחד מהאנשים שהשפיעו על הכלכלה של המדינה הזו. 23 שנה מ 8 עד 8 אתה שינית, אתה יצרת. הייתה לך קריירה מדהימה.

ברי: אז איפה היא?

(דפיקה נשמעת בדלת. אלינור וברי קופאים)

ברי: אני לא רוצה שאנשים יבואו, אל תפתחי.

(אלינור קמה וצועדת לדלת נסערת. היא מביטה בחור פותחת)

אלינור: שלום

(לחדר נכנס סוכן המכירות לופטג גורר אחריו מזוודה מעוצבת בגוון בורדו ובידו תיק מסמכים.)

**הוא לבוש חליפה כחולה עם סיכת זהב בדש. שיערו מלא וקצוץ בסגנון
צבאי/פלייבואי. בחדר
השינה ברי נשכב במיטה, מביט אל התקרה)**

אלינור: תשמע זה לא

(מביטה בו ומופתעת לראות מישהו מעולם אחר)

לופטג: האדון בבית?

אלינור: הוא לא מרגיש טוב.

לופטג: מצוין. אז הוא יוכל ליהנות גם מההדגמה

(פותח את המזוודה. מוציא חלקים כסופים)

אלינור: הדגמה...

**לופטג: ...רוצים קודם לאכול. אין בעיה. ארוחת בוקר, מצוין, ככה צריך לחיות.
לחיות נכון. בוקר לשניים?**

אלינור: ארוחת בוקר? לא לא

**לופטג: ...שמעתי שבעלך מנהל בכיר, אקונום?. ווסרמן לקוח שלנו שני. בעלך הוא
בדיוק האיש שיעריך את ההישגים של בריק. רב האנשים הם לא רציניים.
טמבלים. גברת, אההה?**

אלינור: אלינור.

(מוציא טופס רושם ומגיש לאלינור לחתום)

אלינור: על מה אני חותמת?

**לופטג: חתמת שאת מקבלת הדרכת "בריק" ללא תשלום. זה סטנדרט .. אני רואה
שיש לך בעיה עם זה? את רוצה לקרוא לברי. אני יכול לקרוא לו, ברי? אין
לך בעיה עם זה?**

אלינור: הוא לא מרגיש טוב.

**לופטג: לא סתם בחרתי להתקדם בחברת "בריק אינטרנשיונל". הזמנתם הדרכת
"בריק",**

אלינור: כן

**לופטג: בשביל זה אני פה. והעט הזה שלך.....אם את יכולה רק תביאי לכאן את
השואב שלכם, הישן.**

אלינור: את השואב?

(לופטג מסמן לחיוב. אלינור מוציאה מארון במטבח שואב אדום לופטג מסמן לה להניח אותו בנקודה מסוימת בסלון)

לופטג:קראתי בשאלון שמלאת, שכבר שנים את חושבת, חולמת על "בריק". יש אנשים שחולמים בקטן ויש כאלה כמוך שחולמים בגדול, שבי.

אלינור: לשבת?

(אלינור מתיישבת על הספה. לופטג מביט על האלבומים על השולחן)

לופטג:.. כמה עלתה לכם הנסיעה לפירנצה?

אלינור: מאלגה

לופטג:מאלגה? מלונות, מסעדות, קצת קניות... הרבה. הרבה יותר מהמכשיר הזה. מה

נשאר לכם מכל הטיולים? כמה זמן הייתם שם? הדבר הזה! הוא לחיים שלמים. כל דקה ודקה במקום הכי חשוב לך, הבית. המכשיר שהופך את הבית לחו"ל, לבית מלון. הנה רשימת המלונות באמריקה, שמשתמשים בטכנולוגית בריק. כשאתה מבין את זה אתה מבין ש"בריק", למרות המחיר שכולם כ"כ מתרגשים ממנו, זה המוצר הכי זול והכי חשוב שאדם יכול לקנות. זה הדבר הכי יקר, מבחינת החשיבות, שגבר יכול לקנות לאשתו. בואי נתחיל גברת... את לא רוצה לקרוא לברי?

אלינור: הוא לא מרגיש טוב

(לופטג מסמן לאלינור לבוא איתו ומכוון אותה לשואב היש ומלביש עליו בד לבן.כך הוא עושה גם לבריק)

לופטג:זה -שלך, וזה- שלי, ביינתיים. בבריק הושקעו גאונות, והרבה אהבה. יש משהו יותר חשוב מאהבה? שואבים.

(לופטג ואלינור עומדים האחד מול השניה ושואבים כל אחד בשואב האבק שלו)

לופטג: אנשים יודעים מה שאומרים להם בתקשורת אבל אין להם שום מושג ממה שקורה אצלם בבית, אגב,בריק בעל סוללה פנימית בטענת ולא זקוק לכבל מיושן ומסוכן. (מתלהב) אנשים לא יודעים איפה הם חיים: אבק, פירורי מזון ואפילו חלקי עור ישן, שלך ושל בעלך.

אלינור נתקעת בטעות עם השואב שלה בשואב ל לופטג.ולופטג מסמן לה לכבות את השואב ומסיר את פיסות הבד המוכלכות מן השואבים

לופטג: בריק מגלה לאנשים הרבה על החיים שלהם. (מראה לפני את הבדים המלוכלכים) מה את אומרת על זה?

לני מביטה בבדים ופורצת בבכי

לופטג:התרגשת? זה מה שבריק עושה לאנשים (מביא לה טישו וממוליך אותה אל הבריק) עכשיו את. תרגישי. תרגישי מה החיבור לדבר הזה עושה לך. מה הדבר הזה יכול לעשות בידיים של אישה.

(אלינור מתקרבת בזהירות למכשיר הכסוף. לוחצת על הכפתור, זמזום חרישי נשמע, היא מחייכת בחשש והתרגשות)

אלינור: זה קל...

לופטג: זה "בריק".

אלינור נעה בסלון כשלופטנג מאחוריה

אלינור: זה מדהים.

לופטג: זה מגיע לך. (לופטג נצמד לאלינור מאחור ומראה לה כיצד לשאוב. אלינור נרגשת מהאינטימיות הטכנולוגית והשיווקית. לפתע נראה ברי בסלון בגופיה, ומכנס טרנינג)

ברי: לני עשית משהו לשתות לסוכן? אני רואה שהפה שלו יבש מרוב מכירות.

לופטג: ברי? חבל מאד שהפסדת את ההדגמה.

לופטג: אתה רוצה לנסות קצת בעצמך?

ברי: כמה?

לופטג: זה לא יגיד לך כלום, בלי ההדגמה...

ברי: ...שורה תחתונה.

לופטג: מקצוען המנהל שלך. בגלל שאתם שייכים לקבוצת מיקוד איכותית. קבוצה של מנהלים, אנשי הייטק, רופאים, בעלי מפעלים שחשוב ל"בריק אינטרנשיונל" ליצור אתכם קשר. המחיר המלא כולל שמונה אביזרים נלווים. כולל אחריות מלאה לשנה וחצי...

ברי: שנה וחצי?

לופטג: שלוש שנות אחריות מלאה. המחיר בשבילכם, בגלל החשיבות שלכם כקבוצת הצלחה של "בריק אינטרנשיונל", מחיר 7000 בלבד.

ברי: אוקי...

אלינור: (מופתעת) אוקי?

ברי: אוקי, נחשוב על זה.

אלינור: אוקי

לופטג: אוקי. אני אשתה משהו בנתיים. אפשר אולי משהו קר?

אלינור: כן כן (קמה להביא משהו קר. בדרך עוצרת אצל ברי לקחת ממנו בקבוק קולה. ברי לא נותן לה. היא מוציאה שתיה מן המקרר)

לופטג: באיזה מלון היתם במלגה?

ברי: ...תתקשר עוד שבוע לופטינג.

לופטג: לופטג. סלי לופטג.

ברי:מה היתיישבת? צלצל עוד שבוע.

לופטג: אין בעיה. אני משאיר לכם כאן את הקסם הזה. שבוע חינוך בשביל שתבינו...

(אלינור מגש ללופטג את כוס השתיה)

ברי: אין צורך.

לופטג: אני מבקש.

אלינור: באמת תודה.

(לופטג אוסף את הניירות, מכניס את השואב למזוודה ומגיש לאלינור)

לופטג: יש על המכשיר ועל המסמכים טלפונים שלי. שאלות, מחשבות, רגשות, כל שעה. כל דקה. אשתי מתלוננת שהיא לא רואה אותי. אבל אשתו של ביל גייטס רואה אותו?

אלינור מלווה את לופטנג לדלת

לופטג: בזוגיות כמו בבורסה, תשקיע מעט ובעיתוי הנכון ותקבל הרבה.

(לופטג יוצא)

ברי: מה קרה בגיל 10?

לני: על מה אתה מדבר ברי? מה בגיל 10?

ברי: למה הציקו לרוני?

לני: כי הוא גמגם בשנה הזו הכי הרבה.

ברי: למה?

לני: אני לא זוכרת.

ברי: הוא החזיר?

לני: על מה אתה מדבר ברי?

ברי: הוא הרביץ חזרה?

לני: מי אמר שהרביצו לו?

ברי: אני שאלתי אם הוא הרביץ חזרה, את לא יכולה לענות לי על שאלה פשוטה? הוא הירביץ בחזרה?

ברי לא מגולח, אפור, ונפול. ישוב מרוח בטרנינג לא מחמיא וחולצת טריקו לבנה מול הטלוויזיה ובוהה במשחק כדורסל. בידו פחית קולה, הדלת נפתחת ואלינור נכנסת עם שקיות, היא עייפה ומדוכאת. היא רואה את השולחן המטונף והכיור המלוכלך. ברי מביט בה ארוכות.

ברי: היית אמורה להגיע לפני שעה.

אלינור: אין לנו אוטו.

ברי: למה את מדברת אלי ככה.

אלינור: איך?

ברי: הטון הזה?

אלינור: לא היה שום טון.

ברי: איפה היית?

אלינור: אצל נועה. באוניברסיטה הרמנו כוסית לכבוד המינוי שלה. (מסדרת את המצרכים)

ברי: אז למה את נראית ככה.

אלינור: מה אתה רוצה לאכול ברי?

ברי: (קם) ממתית את שמה ליפסטיק. אף פעם לא ראיתי אותך עם ליפסטיק אדום

אלינור: אתה רוצה סטייק או סלט יווני בלי בשר?

ברי: אכלתי כבר סטייק. ממתית את שמה ליפסטיק אדום?

אלינור: איב.

ברי: הזנזונת מאפרת אותך?

אלינור: תפסיק עם הדיבורים האלה, היא ידעה שאני הולכת לבנק אז היא מרחה לי

ברי: היא גם מציעה לך לקבל קליינטיים?

אלינור: זה חשוב שאני אראה טוב.

ברי: למה בדיוק זה חשוב?

אלינור: בכדי שלא ידברו עליך. (מחפשת כוס נקיה אך כולן בכיור). שלא יגידו ראית את אשתו של המפוטר ? לא יכולת לשטוף כוס. כל היום אתה בבית.

(על סף בכי)

**אלינור: (פותחת את המקרר) כ"כ רציתי קצת מהמיץ. כל הדרך רק חשבתי על המיץ.
אם גמרת את המיץ יכולת ללכת... שיהיה לי מיץ. לפחות מיץ.**

ברי: זה מה שיש לך להגיד לי אחרי יום שלם שלא היית פה דקה.

אלינור: היו לי שישה שיעורי השלמה בחוג ואח"כ פגישה באוניברסיטה וכל הדרך חלמתי על מיץ.

ברי: פגישה רומנטית?

אלינור: אמרתי לך, נפגשתי עם נועה. שוטפת ירקות לסלט

ברי: האקדמלית? כמה זה עכשיו אצלה?

אלינור: מה?

**ברי: בתואר ראשון היא מצאה ששלושים אחוז מהנשים עברו התעללות מינית.
בשביל הדוקטורט זה כבר היה שמונים אחוז.**

אלינור: 73 אחוז.

ברי: אם היא תרצה פרופסורה היא תצטרך לגלות שכל הנשים עברו התעללות מינית. 100 אחוז מהנשים. זה בטח שווה כותרת איפה שהוא.

אלינור: די.

ברי: גם את בתוך ה 100 אחוז האלה, לא?

אלינור: תפסיק.

ברי: אבל אל תדאגי היא לא תגיע למאה אחוז, הסרטן.

אלינור: מה שרציתי להגיד לך שיש לה חברה שיש לה חנות קריסטלים (רוחצת במהירות כמה ירקות וחוחכת) והיא היתה אצלה, מסתבר שזה עידן הדלי ויש המון דרישה לקריסטלים בחנות.. היא אשה ממש נחמדה והחנות לא רחוק בקניון החדש.

ברי: את רוצה לעבוד בחנות? את רוצה לפרנס אותנו?

אלינור: לא, אני רוצה לעזור.

ברי: אוקיי, אוקיי, כמה את תקבלי לשעה?

אלינור: 30 שקל.

ברי: תורידי מס הכנסה, נסיעות, ארוחות בקניון, כמה יישאר לך?

אלינור: חשבתי שתשמח.

ברי: את יודעת מה זה יעשה לי שאנשים יראו אותך בתור זבנית בחנות שאנטי פאנטי? את יודעת איזה נזק את גורמת לי ולילדים?

אלינור: 30 שקל לשעה 8 שעות ביום זה כסף. וגם אשתו של יורם יצאה לעבודה אחרי שהוא פשט את הרגל.

ברי: והוא מובטל מחורבן דפוק עד היום.

אלינור: אוקיי, אז אני לא אלך.

ברי: (מביט בה) אף פעם לא התאפרת ככה בשבילי.

אלינור: זה גרושים אבל יוריד ממך קצת לחץ.

ברי: מה שיוריד ממני קצת לחץ שהבית הזה יהיה נקי. שיהיה אוכל חם.

אלינור: אתה רצית סלט יווני וזה אוכל קר. אז אל תתחיל. אתה כבר שבועות בבית ברי, אני לא מבקרת, אני יודעת כמה קשה לך, אבל לא הרמת כוס.

ברי: חודשיים לא הרמתי כוס! 23 שנה אני מפרנס אותך, ואת אמא שלך המשוגע שכל הזמן יש לה טפילים במעיים. אני מסיע אותה כבר שנים עם הקופסאות המגעילות שלה, עם החרה שלה, לבדיקות בין הפגישות שלי. ואת יודעת שאין לה כלום. אני לא הרמתי כוס? אם היית דואגת לי קצת, הייתי יכול כבר למצוא עבודה ולדאוג לכולכם. (לני הולכת לחדר השינה ומכניסה בגדים שהיו מונחים על המיטה חזרה לארון)

אלינור: הודעתי לדינה שלא תבוא יותר.

ברי: מה? פטרת את העוזרת?

אלינור: אני אעשה את הרוב, זה יהיה נחמד אם קצת תעזור.

ברי: את מטומטמת, מטומטמת! את יודעת כמה פיצויים נצטרך לשלם לדינה הזאת אחרי 20 שנה. מה פתאום פטרת אותה.

אלינור: אתה מובטל, אין לנו כסף...

ברי: ...תגידי לה שאנחנו נוסעים לחו"ל. הבנת? כלום את לא עושה כמו שצריך.
(ברי הולך למטבח, לני יוצאת אחריו. עומדת בסלון)

אלינור: מה עם הלשכת אבטלה.

ברי: מה עם זה?

אלינור: זה 8000 שקל, תביא לפחות את זה.

ברי: אכלתי את מכתב הפיטורים.

אלינור: (צועקת) אז תתקשר שישלחו לך העתק!

ברי: אין לך מושג איך זה, בחיים שלך לא עבדת ואת נותנת לי הוראות.

אלינור: אתה מפחד שתדבק ב"מובטלות". זה מה שמפחיד אותך. אל תדאג ברי,
אתה כבר מובטל.

(ברי קם בזעם הולך למקרר)

ברי: אין קינוח?

אלינור: עדיף לחסוך.

(אלינור הולכת לסלון פותחת את הטלוויזיה. ברי מפשפש בארונות המטבח. מוצא
במבה וצועד לסלון. שם בדיוק משדרת הטלוויזיה קומדיה. ברי מתיישב ליד
אלינור)

ברי: את לא באה למיטה.

אלינור: (מתוחה) אני רוצה לראות את הפרק.

ברי: אז אחרי הפרק

אלינור: אפילו לא שאלת מה מנהל הבנק אמר לי. אתה חושב שזה היה קל לשבת
מולו כאשתו של מובטל, להתחנן שלא יעצרו לנו את האשראי עד שיגיעו
הפיצויים. ללבוש את הסוודר המטופש הזה בכדי להרשים אותו, בכדי
שאתה תוכלי לרבוץ פה על הספה ולראות טלוויזיה (ברי מציע לה במבה)
לא רוצה, תודה (ברי מתחיל ללטף לה את הירך) אני עייפה ברי. (ברי
ממשיך בשלון) די. אני לא אוטומט ברי. זה לא עובד אצלנו ככה. נשים
צריכות אווירה...

ברי: ...כשהייתי מנהל קומה לא היית צריכה אווירה.

שניהם ממשיכים להסתכל במסך בלי לומר מילה

תמונה 6

למחרת... .

ברי מסדר את המצרכים שקנה לא מזמן ומסדר אותם על השיש.
מוציא דיסק, מכניס לדיוידי לפתע נשמע צחוק ורעש חבטה מלמעלה. ועוד חבטה.
ברי: (צועק) קצת שקט!!

(ברי פותח את הדלת וצועק למסדרון) קצת שקט....שקט. הוא מתעשת, מוציא שני
נרות גדולים ומציבם בסלון בהתרגשות. לפתע דפיקות בדלת. ברי קופא.
הוא צועד, מביט בחשש בחור. ואז פותח כעוס. איב השכנה עומדת מתוחה)

איב: ברי, אתם תהיו בישיבת ועד בית?
(איב מנסה להיכנס ברי חוסם את דרכה)

ברי: אל תבואי לפה יותר.

איב: אני רוצה לדעת מי מכם מגיע לישיבת ועד בית..

ברי: זה לא מעניין אותי.

איב: ברי?

(ברי סוגר לה את הדלת בפנים וממשיך בעיסוקיו, הדלת נפתחת ואלינור נכנסת
עייפה. ברי נעמד בסלון חולפת על פניו מניחה את התיק מבולבלת
(ומתוחה)

אלינור: למה החלב בחוץ?

ברי: עשיתי קניות.

אלינור: עשית קניות? אז למה לא הכנסת למקרר.

ברי: אני רציתי להכין משהו....

אלינור: אתה רעב?

ברי: לא

(ברי פותח בקבוק יין. לני מסתכלת סביב לא מבינה על מה החגיגה)

אלינור: מה? קרה משהו משמח ברי?

ברי: לא.

אלינור: אני לא מבינה. מצאת עבודה! (ברי לא עונה)

אלינור: התחלת לחתום בלשכה?

(ברי עושה לה פרצוף)

אלינור: מה? חשבתי שאולי תחשוב על זה שוב .

ברי: אולי תפסיקי קצת לחשוב

אלינור: (חוששת ועדיין מלאת ציפיה) אז למה יין?

ברי: זה לא רק היין, הבאתי גם מיץ, וקניתי עוד כמה דברים לאווירה. (שולח יד לחזה של לני)

אלינור: תפסיק לחשוב על עצמך כל הזמן!!!

ברי: אני חושב על עצמי?

אלינור: אתה פשוט לא בן אדם, רק נכנסתי. מנהל הבנק מציק לי בגלל שאתה לא עונה לו. באוניברסיטה לא מסכימים לדחות לי את ההגשה.. לא אכלתי. לא התקלחתי.

ברי: אמרת אוירה עשיתי אוירה

אלינור: אין לי חשק לגבר שלא עושה כלום. (לוקחת את כוסות היין והולכת למטבח)

ברי: אני לא עושה כלום?

אלינור: ומפקיר את הילדים שלו.

ברי: מה את מכניסה את הילדים פתאום? הגמגום זה לא בגללי!

אלינור: אתה יודע שאתה מסריח, מתי בפעם האחרונה היתקלחת?

ברי: פעם אהבת את הזיעה שלי.

אלינור: אף פעם לא אהבתי את הזיעה שלך

ברי: ובכל זאת הזדיינת איתי

אלינור: לא היתה לי ברירה.

ברי:לא הייתה לך ברירה ... הזדיינת כי לא היתה לך ברירה?

אלינור: כשרצית, לקחת.

ברי: מה לקחתי? את הסקס העלוב והמשעמם שלך.

אלינור: אתה לא מתבייש.

ברי:זה כמו לאכול אוכל קר מהריצפה. את יודעת מה קורה למי שאוכל שנים, 20 שנה, אוכל קר מהריצפה.

אלינור: אתה ירדת מהפסים ברי, ועדיין מחובתך למצוא עבודה. מחובתך לפרנס את רוני, מחובתך לפרנס את הילה האהובה שלך... ועדיין מחובתך לפרנס אותי, שכיבסתי את התחתונים המלוכלכים שלך 20 שנה.

ברי: יש לי גם זכויות!?

ברי מתיישב בסלון פותח את הטלוויזיה ולוחץ על הדייזי. אור כחול מציף את החדר מוזיקה שמחה ואדיוטיב נשמעת. ואז מתחילות גניחות עדינות)

אלינור: (פותחת את המקרר כדי לקחת לעצמה מים) מה אתה עושה?

ברי: אני עושה אווירה. אולי זה יחמם אותך קצת.

אלינור: לא ידעתי שאתה רואה כאלה דברים, זה נורא.

ברי: זה יפה.

אלינור: תסגור את זה הם מתעללים בה.

ברי: איך את יודעת?

אלינור: תסגור את זה ברי. זו זוועה זו התעללות.

ברי: אל תספרי לי על התעללות

אלינור: אתה השתגעת לגמרי, תסגור את זה כבר.

ברי: את פשוט מקנאה. תראי את הג'ינג'ית הזאת.

אלינור: מאיפה הבאת את זה?

ברי: משכירים ליד כל סופר.אוח, תראי את זה.

אלינור:זה שאתה רואה את זה.זה התעללות.

ברי: התעללות במי? במי?! , לבוא הביתה ולקבל גוויה צוננת ומיובשת. סקס קר ועלוב.זאת התעללות, חיים שלמים מול אתרי סקס מסריחים ועוד אוננות ועוד אוננות...

אלינור:אתה השתגעתי? יש לך ילדה בגיל הזה

ברי:איך את מעזה עם הפה המלוכלך שלך להזכיר את הילדה שלנו??

אלינור: אתה צריך כדורים, אני סוגרת את זה.

ברי: שלא תעזי.

הם רבים על השלט ברי מצליח לקחת אותו

אלינור: אני כבר לא מכירה אותך ברי.

ברי: לא?את לא מכירה אותי

אלינור: לא.

(ברי מחזק בכוונה, נשמעות צרחות)

אלינור: דיברתי עם הילה.אמרתי לה שאבא שלה, האהוב שלה, הוא מובטל כרוני, מחורבן וטיפש. היא בדרך הביתה. אולי תקרין גם לה את הסרטים האלה.

(ברי יוצא)

תמונה 7

אלינור לבושה לראשונה בנעלי העקב האדומות של אי.ב. וג'ינס. עומדת לפני הראי
בחדר השינה. דפיקה בדלת. אלינור פותחת נרגשת, לופטג בדלת.

לופטג: שאלות, מחשבות, רגשות, כל שעה. כל דקה. צלצלת אלי אלינור?

אלינור: לני, אתה יכול לקרוא לי לני

לופטג נכנס

אלינור: אני שותה קפה. רוצה להצטרף?

לופטג: אני אישית מלמד את נציגי "בריק", שעל הצעה כזו בזמן שרות לקוחות...

(לפתע הסוכן משתק)

אלינור: העוזרת בחופש.

לופטג: ... אחד סוכר. לא הספקתי אפילו קפה בבקר. המוזרניות...

אלינור: כן הכל כל כך אינטנסיבי...חלב?

לופטג: לא תודה.

הם עומדים האחד מול השני במטבח. שותקים.

לופטג:אז.. איזה בעיה יכולה להיות עם המכשיר המדהים הזה?

אלינור: אף פעם לא עשיתי את זה. (הם מביטים זה בזו.)

לופטג: אין שום בעיה.

אלינור: אני שמחה שזה אתך. אתה תלמד אותי? (לופטג מזמין את לני לבוא אליו)

לופטג: תמיד יש פעם ראשונה. תעצמי את העיניים.

(אלינור מבצעת. לופטג מכסה את העיניים של לני בצעיפו, ושם את ידה על מוט
השואב ומדליק את הבריק הוא נצמד אליה קלות מאחור ומסתובב סביבה)

לופטג: את מרגישה?

אלינור: כו.

לופטג: זה בריק.

אלינור: זה רוטט.

לופטג: נעים?

אלינור: מאוד, אתה עובד שעות ארוכות.

לופטג: "קריירה זו דרך חיים"..

אלינור: נכון

לופטג: זה מה"חופש לעבוד", בסט סלר אמריקאי אישתי קנתה לי ליום ההולדת.

אלינור: אשתך?

לופטג: אישה נהדרת. כל בוקר היא מתחילה עם "בריק". תוך דקות הבית מבהיק.

אלינור: אתה רוצה אולי משהו חריף

לופטג:שנים היא שואבת כל בוקר ומעולם, מעולם...

אלינור: (מסירה את הצעיף שנשאר על צווארה) תרצה אולי משהו חריף?

**לופטג: מעולם לא היתה לה תקלה טכנית. תחשבי על החיסכון. על תחושת
הביתיות. את התחושה ש"בריק" תמיד יהיה שם לצדך. רק תחשבי על כל
המכשירים שאכזבו אותך, שפגעו באמון שלך, שנטשו אותך כשהיית צריכה
אותם יותר מכל דבר אחר.**

(אלינור הולכת אחריו תוך כדי שהיא שואבת)

אלינור: לא קשה לה?

לופטג: עם בריק!?

אלינור: לא. שאתה כל הזמן עובד? פוגש נשים בכל מיני מקומות?

לופטג: את מרגישה כמה זה רוטט?

(הם ממש רוקדים ביחד עם המכשיר)

אלינור: אני מרגישה אותו בכל הגוף שלי.

לופטג: זה הדגם הכי חדש.

אלינור: זה כמו הקורקינט שהיה לי.

אלינור: (לעצמה, תוך כדי שהם נעים בחלל כמעט רוקדים) אח של אבא בא לביקור והביא לי את הקורקינט הכי חדש. הוא תמיד רצה שיהיה לו בן, אני עמדתי על הקורקינט ואמא דחפה אותי בשכונה. היא אף פעם לא עשתה את זה.. אני לבשתי את השמלה הכתומה. היה כבר ערב, אף ילד לא היה בחוץ כדי לראות אותי, אבל לי לא היה אכפת. ואמא החזיקה אותי בכתפיים, ודחפה אותי, היא אף לא יצאה איתי. אני זוכרת את הפנים שלה, ממש מחייכות. הדוד השאיר לנו חבילת שטרות.. היה חשוק, אבל אני עצמתי את העיניים ורק הרגשתי את השקט בידיים של אמא על הכתפיים שלי ואת הרוח בפנים.

לופטג: בריק נותן הרגשה של משפחה.

אלינור: אני מצטערת זה הזכיר לי...

לופטג: זה בדיוק מה שבריק יכול לעשות. אני משווק מוצר שהושקעו בו גאונות, והרבה הרבה אהבה.

(אלינור מסתובבת אליו הם ממש קרובים, היא מביטה בו המומה מעצמה, מנסה לנשק אותו. הסוכן נרתע)

אלינור: (פתאום בנואשות מחזיקה אותו) אתה נמשך אלי נכון?

לופטג: מאד. נוכל להיפגש ממש אחרי שתרכשי את בריק.

אלינור: (נפגעת) מה זה קשור.

לופטג: יש ביננו יחסי מוכר קונה. ...

אלינור: ...אבל אתה רוצה אותי, נכון? (מטלטלת אותו) אני לא אישה קרה בעיניך?

(הדלת נפתחת ברי נכנס, עלוב, לני ולופטג מתרחקים, לני מחזירה ללופטג את הצעיף שלו)

**לופטג: בדיוק הראיתי לאשתך... לא תאמין כמה מהר בריק משנה את איכות החיים שלך
....ברי, תן לי להראות לך שאיבה מודרנית**

ברי: זו הצעה מגונה לופטינג?

לופטג: אני רואה לכלוך אורגני, אפילו משאריות עור שלך...

ברי: זה מה שמלמדים אתכם ב"בריק".(מדליק פורנו) אני הייתי מפטר אותך. מה אתה אומר? השחרורת עם התחת הגדול, או הג'ינג'ית?

לופטנג: שים לב לקלות שאני מנקה פה. תן לי דקה.לא תאמין כמה מהר זה מנקה

ברי: ...מה המספר של בריק?

לופטנג: יש לי פה רשימת מלונות באמריקה שמשתמשים בטכנולוגית בריק. כשאתה מבין את זה אתה מבין שבריק למרות המחיר שכולם כ"כ מתרגשים ממנו, זה המוצר הכי זול והכי חשוב שאדם יכול לקנות. זה הדבר הכי יקר, מחינת החשיבות שגבר יכול לקנות לאישתו.

ברי: סתום את הפה!! מה המספר... אה הנה זה כאן (מעיין בחוברת שלופטנג מחזיק בידו) אז מה אתה אומר ? השחרורת עם התחת הגדול או הג'ינג'ית עם הפיסוק המדהים הזה?

לופטנג:ברי, מר ברי...

ברי: אני מסמפט אותך, לא הייתי רוצה להיתלונן עליך.

לופטנג: הג'ינג'ית

ברי: (ללני)יפה, מקצוען חבר שלך! (ללופטאג) היית רוצה להכניס לה בתחת?

אלינור: סלי, אתה לא חייב לשתף פעולה עם ההתנהגות הזאת.

ברי: ...לני, אני עוזר לו ליצור מכנה משותף עם הלקוח. יצירת קשר אישי. אינטימיות.

8000 שקל לחרא הזה. אני מכיר את הקרקור שלך, זה קרקור של עמלה גדולה. אני חוזר לעיניין, היית מכניס לה בתחת?

לופטנג: אני לא אוהב... אנאלי.

ברי:גם לני לא, שמעת לני? הסוכן שלך לא אוהב אנאלי. זה יוצר ביניכם איזושהי ברית, גם הוא בא מתחום הניקיון. רד על ארבע .. היה לי פעם עובד, עובד מצטיין, עובד מסור.. רד על ארבע. אבל אשתו ילדה לו ילד פגום. פגום פגום. (מחייג) שלום, בריק אינטרנשיונל, אני רוצה להגיש תלונה.. תעבירי אותי בבקשה למי שמטפל בזה... כמה פעמים השפילו אותך בשביל כסף?

לופטנג: עברנו דירה לבית גדול, מטבח חדש תוצרת חוץ, והבת הקטנה שלי חייבת יישור שיניים.

ברי: נכון שהכסף מנקה את הזכרונות?

לופטג: לוחצים עלי להגדיל מכירות. בבית יש לחץ. ההורים שלי גם לא במצב טוב...

ברי: הוא יושב קרוב אליי כמו שאתה, לופטינג, והתחנן, בכה, בלי בושה. אשתו ירדה מהפסים, אבל אנחנו לא ריחמנו....

לני: סאלי קום, אתה יכול ללכת.

ברי: הוא היה ברשימה

לני: אין לך מה לפחד ממנו.
ברי: פיטרתי אותו

לני: קום כבר, לך מפה!

ברי: לני, אנחנו מדברים.

לני: הוא מובטל!

ברי: הייתי היום בלשכה, הפקיד שהיה שם זה אחד שאני פיטרתי, הייתי מספר 148 אבל הוא קרא לי ראשון, ברמקול - שכולם ישמעו.

לופטג: את יגעת שהוא מובטל.. אני לא מאמין. הדגמתי "בריק" בבית של מובטל.. אני לא יודע מה אתם חושבים, אבל אני גאה בעבודה שלי. לא כל דבר שאני עושה זה בישביל למכור. (עומד לצאת)

ברי: (צועק) 8000 שקל? זה בדיוק מה שקיבלתי בלשכה. 8000? נכון? לכבוד מי לרשום?

אלינור: אין לנו כסף.

לופטג: תרשום לזכות "בריק אינטרנשיונל"

ברי: הוא היה ברשימה, ופיטרתי אותו... למחרת קיבלנו עמלת התייעלות, לא צריך לספר לך איזה בונוסים קיבלתי מלני באותו לילה, זיון עם בונוסים.

לופטג: בריק "בריק אינטרנשיונל".

ברי: הייתי צריך לעלות לווסרמן ולהרוג אותו, הכלב הזה... לני, קניתי לך... זה מה שתמיד רצית...

אלינור: אני לא רוצה את זה. (לוקחת תיק ויוצאת)

ברי: לני!!! ... אתה מבין אותי? אריאל היה העובד שלי, הייתי צריך לעזור לו... אתה נותן את המצפון שלך, את הנשמה שלך... אתה מבין אותי? (נותן צ'ק)

לופטג: אני מבין למה פיטרו אותך ברי. זה מה שאני מבין. התרככת. אין. מכרת או לא מכרת. מזל טוב עם כניסתכם למשפחת "בריק אינטרנשיונל"

(לופטג יוצא)

תמונה 8

כעבור כמה ימים...

ברי: הלו? ... כן. לא. כן. מי? (מסדר את השערות הדבוקות לראשו). מי? כן, כן. אהה? כן. ודאי. אהה. באמת? באמת? כן. רק רגע, אני אחפש את היומן. כן, יש לי חלון. מה? כן, כן. ברור. תן לי לבדוק שוב, כן, יש לי חלון. כן.

(ברי יוצא לחדר השינה, לובש חולצה לבנה, עניבה)

ברי: ברי. 23 שנה. קרייריסט. כוס קפה!... שאשתי תחכה על הקו. אני עם כמה יפנים... עסקה גדולה... אני לא יכול לדבר. רוני התחיל לדבר. אני אבוא בלילה... לשמוע אותו... ברי. שיא ברווחים... מינימום השקעה. ברי. 15 שנה מנהל בכיר

צעקה: ברי?! ברי?!

(דפיקה)

צעקה: ברי!!!

(הדלת נפתחת. איב נכנסת)

איב: ברי. אתה תקשיב לי עכשיו... גרמת לי נזק חמור וכאב לב נורא ואתה תשלם על זה...

(ברי לא מגיב)

איב: אתמול בישיבת הוועד... למה לני לא באה? למה היא לא באה לעזאזל?! אתה

יודע מה הם החליטו? הם החליטו לזרוק אותי. לזרוק תוך 30 יום. עכשיו בעל הבית היתקשר. ואתה יודע למה, ברי?! כי אתה שכנעת אותם שאני זונה? שאני מקבלת לקוחות פה בבניין המזוין שלכם. אני יודעת שזה אתה שהלכת לכולם. אני התייעצתי עם העורך דין שלי ואנחנו נפנה נגדך לבית משפט. אני יודעת שאתה מובטל ובטוח שאין לך כסף בשביל זה. חבל לי על לני

שהיא חברה אמיתית, אבל אתה חתיכת נוכל. תקשיב לי טוב, אין לי שום כוונה לעזוב את הבניין. ואני דורשת תוך 24 שעות... אתה שומע! ברי? אני שומעת את הבלאגנים שלך עם לני, אתה ממש לא צריך פה עוד בלאגן. כי אני, אתה לא מכיר אותי. אתה עוד לא קלטת מי אני, אני לא כמו אשתך...

(לפתע איב קולטת שמשהו לא תקין)

איב: ברי? אתה בסדר?

(ברי עושה רעש עם הכפית)

איב: ברי? ברי?

איב: הכל בסדר?

איב: אתה הולך לאן שהוא?

ברי: לעבודה.

איב: עכשיו?

(ברי מניד את ראשו לשלילה)

איב: אז למה אתה לבוש ככה.

(פאזזה)

איב: אתה שיכור ברי?

(ברי מנענע לשלילה)

איב: גברים חושבים שבלי עבודה הם לא שווים כלום. לאיזה עבודה אתה בדיוק הולך?

ברי: תשע בבוקר, ראיון עבודה אצל המנכ"ל.

איב: יופי

ברי: גלובל השקעות. אחת החברות הגדולות במשק.

איב: נהדר. אבל זה מחר, למה אתה כבר מוכן?

(הם שותקים)

איב: מה לני אומרת?

(ברי נותן לה לשתות)

**איב: ביננו, אבל באמת ביננו, היא אמרה שהפכת לחרה של בן אדם. למפלצת. לא
אכפת לך שאני מספרת לך נכון? ... יש ביננו הרבה במשותף. אותך זרקו
מהעבודה שלך, אותי רוצים לזרוק מהבית שלי. אנחנו דומים ברי...אז מה
ברי, אני מעריכה אותך, אני חושבת שאתה בעצם גם מעריך אותי.**

איב: תעזור לי? תעזור לי?

ברי: מה?

**איב: תעזור לי ברי ואני אעזור לך. אני אעשה כל מה שצריך שתגיע לפגישה,
מבריק. מחר אתה תכנס למשרדים ותתקע אותם. תאמין לי. כבר עשיתי
את זה לא פעם. גם עם מובטלים. הגיעו אלי סמרטוטים ויצאו גברים גברים.
אתה תצליח מחר בראיון, אתה תהיה שוב המנהל הגדול ברי.**

איב: אתה אוהב את הריח שלי?

ברי: כן...

**איב: רק תתקשר לאדון לבייב ותגיד לו שכול הסיפורים שאני זונה זה רק מתוך
קנאה.**

ברי: מה!?

איב: תגיד שקנאת בגלל שאשתך לא כל כך יפה.

ברי: מה את אומרת?

**איב: אני אומרת שאני רוצה אותך, זה לא רק בגלל הועד. תמיד רציתי אותך,
אתה חלומה של כל אישה ברי, זאת האמת. אתה רק תדאג שלא יפנו אותי
מפה.אני אוהבת את הבניין הזה . לבחורה כמוני, אישה לבד, חשוב להיות
בבניין כזה. בסדר דובון חמוד?**

ברי: את זונה נכון?

איב: אתה סיפרת לכל השכנים.

ברי: את זונה.

**איב: הבנתי שהסיפור הזה עושה לך את זה, אחרת לא היית מדבר על זה כל
הזמן.**

ברי: איב?

איב: איב.

ברי: זה בטח שם מקצועי כזה.

איב: איב?

ברי: כן.

איב: זה השם שלי.

ברי: מה השם האמיתי.

איב: זה משנה.

ברי: כן.

(איב משתהה)

איב: איוונה.

ברי: איוונה. איך יודעים שזה האמיתי?

איב: מרגישים. אתה מרגיש?

(גוררת אותו לספה)

**איב: אתה מוצא חן בעיני ברי. הייתי רוצה גבר כמוך. בדיוק כמוך. תמיד קנאתי
בלני שיש לה... כן, דובון מקסים.**

ברי: את זונה.. אה, איב!

איב: זה מדליק אותך להגיד את זה על איב. (דוחפת אותו על הספה)

איב: רק בשבילך.

(איב מתחילה סטריפטז אישי חושפני ומטלטל.)

**איב: אתה הדבר הכי גברי שראיתי ברי, וראיתי הרבה. (משילה שמלתה וזורקת
עליו)**

**איב: בא תקשר...אתה יודע איך זה נשים קשה לנו להתרכז אם משהו לא
מסודר.**

ברי: מה?

איב: ועד בית.

ברי: עכשיו?

איב: לבייב... (מגישה לו את הטלפון)

ברי: אדון לבייב. כן ברי. תשמע, אתמול בקשר להחלטה של הועד, זה בעייתי. ההחלטה בעייתית, זה עלול לעלות כסף. הרבה כסף. תביעת נזיקין, מיליונים. היא לא זונה. לא. לא. היה לחץ. אתה יודע קנאת נשים. בחורה יפה כזאת ולני... זה לשון הרע, דיבה, כן תביעת נזיקין גדולה אני מציע לך לבטל את ההחלטה, אוקיי? ותקרע גם את הפרוטוקול שלא יהיו עדויות כי גם על הפרוטוקול אנחנו יכולים לחטוף. כן זהו. אתה קורע. תקרע לבייב. אני רוצה לשמוע... קרוב, קרוב לשפופרת, כן. כן. תקרע. עניין של מיליונים. .. תכנס לאיב תתנצל. אז ביי ותודה.

איב: זה היה נורא, נורא מרגש.

(ברי מתכנס בתוך עצמו ומשתתק)

איב: מה יש לבייב הוציא לך את החשק?

ברי: כמה רציתי לנגוע באשה כמוך.

ברי: היה לנו כובע אפור בבית ספר, הקיפול של הכובע היה מבד קשה. הקיפול הזה היה החברה שלי שנים. גם בתיכון. ופתאום לני הופיעה, והיא היתה מוכנה לנגוע בסטודנט המצטיין, השמן עם השפם. הזדיינו בכל מקום.

איב: כן. כן. זה טוב. על זה תספר לי.

ברי: הייתי צריך להוציא מכונת ירייה ולעלות לווסרמן הכלב הזה.

איב: תספר דברים שמחים. כן, כן.

ברי: אריאל היה העובד שלי. הייתי צריך להלחם בשבילו.

איב: תאמין לי, היו לי הרבה מנהלים. אתה הורג אותי.

ברי: אני לא יכול.

איב: אתה המנהל של המנהלים.

ברי: ניצלו אותי.

איב: ככככככככככככככככככ! מחר תקבל ג'וב טוב והכל יהיה בסדר.

ברי: את אוהבת אותי?

איב: בהצלחה דובון חמוד.

תמונה 9

(ברי קם מהספה וניכנס לאמבטיה, לוקח מכנס, לני נכנסת מבחוץ לוושה בחלוק, עם עיתון)

לני: היי נועה, מה נישמע? .... אה, יופי... אז מתי את מגיעה? ... רעיון נהדר. גם אני רוצה לראות אותו. תבואי אליי. אז ביי נועה.
(לתוך חלק מהשיחה של לני ניכנסת שיחתו של ברי בנייד, ברי יוצא מהאמבטיה לבוש במכנסיים, נייד בידו)

ברי: לא, לא זה יהיה מאוחר מידי, אז אני רוצה צוות ראשון בתשע, תראי, עד כמה שזה ואם הוא לא יכול להגיע בבוקר, אז שלא יגיע בכלל. הוותק שלו בגלובל השקעות לא מענין אותי, תגידי לו שאני אמרתי..
(ברי נועל נעליים, מתקדם לעבר פינת האוכל, לני מסדרת את המטבח, הכוסות והבקבוקים שהצטברו במהלך ההצגה, תוך כדי שיחה מסדרת ספה ושולחן סלון)

ברי: ושהחומר יהיה על השולחן שלי עד 8 וחצי, בסדר? ואת רוזמן אני פוגש בצהריים בסינטה בר, אני זוכר, תודה. (מביט בעיתון) ידעתי, בדיוק מה שאמרתי.

לני: אתה חוזר מוקדם היום?

ברי: לא יודע.

לני: נועה מגיעה מי"ם אולי נלך לסרט, אתה רוצה להצטרף?

ברי: לא נראה לי שאספיק. רוני קיבל את הכסף?

לני: ממממ

ברי: דיברת איתו?

(לני מהנהנת)

ברי: איך הוא נישמע?

לני: אני חושבת שמתחיל לו סיפור שם עם ה...

ברי: הוא לא גמגם יותר?

לני: תפסיק.

(לני שמה לברי ג'קט , נותנת לו תיק, הוא הולך לדלת. מסדרת חולצה.)

לני: אני שמחה שחזרת, לעצמך. היית מאוד חסר לי, מאוד.

ברי: אם סגור , אני בפגישות , תשאירי הודעה.

(נשיקה, ברי יוצא. לני ניגשת לברי.)

סוף

טל' 054-4862651 wasserdw@gmail.com

כל הזכויות שמורות לדני ווסרמן